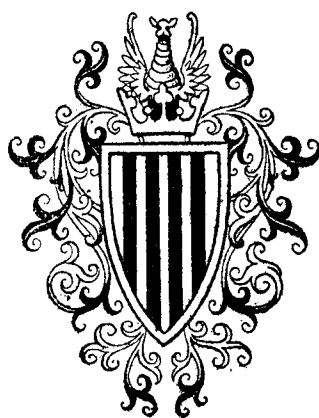

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCÀ

S U M A R I

El Sr. Lligé torna a ésser diputat per Granollers-Badalona. — * * — Una victòria i una lliçó, *per Tomàs Benet*. — Les eleccions del diumenge. — L'enterro interromput, *per E. G.* — Conversa setmanal, *per March*.
Propòsit d'una asquerosa befa.

ANY I

NÚM. 13

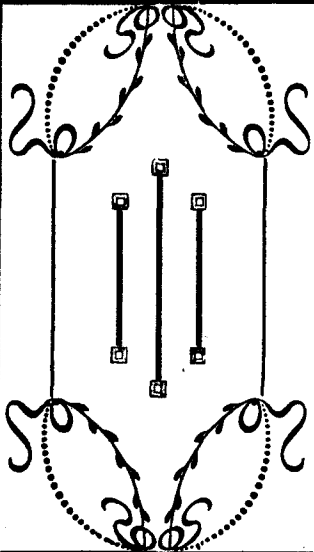
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'és el de nostre oficina, digun,s que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del seu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir-ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * **Banquer** * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa

Descompte de Lletres :: Checs

Pago de Cupons :: Compra y

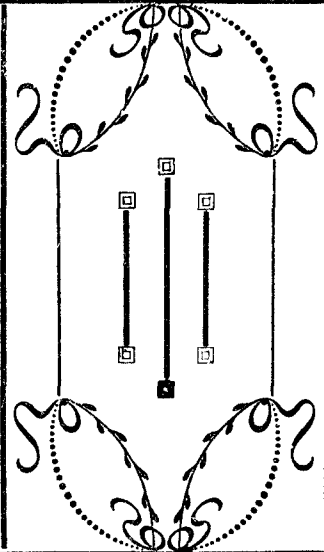
venda de tota classe de paper

:: :: negociable en Borsa :: ::

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115

GRANOLLERS

Alcoholcs * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADÀ SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS PÒBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

El Sr. Lligé torna a ésser diputat per Granollers-Badalona

TOTES les males arts, els baixos medis i les mes escandaloses venalitats, no han pogut sustreure'ns un triomf, que significa el triomf de Catalunya.

Aquells reiterats auguris fets amb tò ampulós i imprudent; aquelles amenaces encubertes, aquelles mordacitats rancunioses, van ésser contestades eloqüentment el dia primer de juny. deixant en el més espantós ridícol als pretenciosos agorers de «jara o mai!»

Aquest crit el van esbandir com a toc infalible de victòria, i creiem que si honradament sentissin la dignitat de persones i de polítics, renunciarien al somni impossible que d'ençà quinze anys pretenen, sense escarment a tan continuades i vergonyoses derrotes.

El diumenge va triomfar Catalunya, malgrat s'haguessin confabulat en contra d'ella totes les baixeses polítiques i tots els odis dels séus renegats, i creiem també que d'aquesta victòria ne sortirà la mort cruenta d'un caciquisme de tan funestes conseqüències com el que desenrotlla la faràndula torrista.

El nostre diputat, proclamat per la Junta del Cens, don Joan Iligé, ens prega que, en son nom, donem les gràcies a tots els amics que han intervingut en son favor en les passades eleccions, així com a tots els electors que l'afavoriren amb llur vot, ja que no pot fer-ho particularment a tots; encàrrec que complim gustosos.

Una victòria i una lliçó

HAVEM assolit altra volta el triomf i no han valgut en contra d'ell totes les concupiscències castiçes dels enemics de la nostra terra. Una vergonyosa compra de vots, feta per la faràndula torrista, ha sigut la tònica de l'última lluita electoral. Ens arriben noves de qu'el senyor Umberto, ha gastat més de 50,000 duros. No creiem que dits cuartos hagin arribat tots al seu destí, car en les eleccions sempre ni han de persones aprofitades...

La victòria ha sigut esclatant, perquè havem lluitat com mai contra uns senyors que com procediment expreditiu, per a recabar una majoria no han tingut cap escrúpol en comprar al por major un número de vots que mai podràn esgrimir com expressió sincera de la voluntat del poble i que sens dubte, els avergonyirà i els pesarà com una llosa en llur història política.

Aqueixes combinacions d'estadística que serveixen per amagar el ridícul de la derrota, i que son la fulla de la parra que'l seu pudor femi-

nesc no els veda de lluir, no faran creura a ningú de que contan amb major força que avans. Els mateixos que desde ara han engrossat per uns duros les files de la faràndula, no han convençut a n'en Torras; ell sab que per mantenirlos al seu costat haurà de pagar llur adhesió a un preu encare mes car. I malgrat que per aquest camí obtinguèssin algún dia el triomf, forsosament els pesaria, i han d'arrepentirse moltes vegades d'haver malejat un districte com Granollers, on havian sigut desterrats els procediments caciquils dels partits castiços.

Una lliçó hem d'apendre els nacionalistes de l'última elecció. On el nacionalisme ha estat organitzat, contant amb elements subordinats a una direcció, fent una feina continuada i persistente en prò dels ideals nacionalistes; allà on, com a Badalona i Santa Coloma de Gramanet, un Centre Regionalista i una Joventut entusiasta han tingut preparades de molts mesos les seves forces i tots, absolutament tots, han fet el sacrifici del seu esforç personal en prò del ideal, hem assolit una esclatant victòria que ha contrarrestat eficaçment l'escandalosa compra de vots feta al Vallès.

Per això els nacionalistes vallesans, especialment els de Granollers, hem d'apendre del primer de juny, la necessitat de reorganitzar fermament les nostres forces, de constituir al Vallès un organisme que en les lluites electorals tingui elements propis i per això nosaltres cridem a tots els bons regionalistes, amb especial fruició a la joventut que sent sincerament, amb la puresa dels seus sentiments l'ideal de Catalunya, perquè tots, sense distinció de classes, oblidant les diferències que'ls separen, deixant de cantó els personalismes i també els naturals egoismes que la política fa néixer, contribueixin dessinteressadament amb especial fruició, fita la mirada a la redempció de la nostra terra, a l'organització del nacionalisme i a preparar degudament amb tota escrupulositat la propera lluita, creant una escola de ciutadania i una llar de patriotes catalans.

TOMÁS BENET

Les eleccions del diumenge

LA victòria assolida en les eleccions del diumenge, primer de juny, pel candidat nacionalista senyor Lligé, no'ns ha vingut de nou, no'ns ha sorprès gens ni mica, malgrat els esforços desesperats de la faràndula torrista per a escamotejar-nos el triomf.

La nostra victòria la teniem prevista i anunciada i des d'aquestes planes llealment ho advertirem al candidat derrotat del caciquisme senyor Umbert. No'ns volgué creure i ha estat pitjor per a ell. No li han valgut les quantioses despeses que li han fet fer els seus *desinteressats* amics, ni l'escandalós mercadeig de consciències, ni la presió, ni l'amenaça amb que han pretengut atemoritzar, com de costum, i més que altres vegades, al cos electoral.

L'Umbert i qualsevol d'altre que hagués presentat sa candidatura sota els malestrucs auspicis del torrisme, hauria sigut igualment vençut pel poble, que rebutja un caciquisme que fora una ignomínia pel districte i causaria—ja en causa!—greus danys a la comarca. Amb el temps que fa que l'execrable director de l'organització torrista actua en política, s'ha vist be prou de quina baixa mena son els mòbils que l'empenyen. La seva actuació, sempre perjudicial pels interessos del districte, mal usant del càrrec que per medis indignes atrapà, han fet avorrible la política pertorbadora de venjances i d'odis a la que, en mal hora per a ell, s'aixoplugà el candidat derrotat.

Sabíem quelcom dels innobles procediments a que apel·lava la conxorxa caciquista per a assegurar el triomf en les últimes eleccions. No ignoravem que a força de diners, de coaccions i d'amenaques tractava el torrisme de torçar la voluntat de la majoria dels electors, repetidament manifestada en tantes eleccions seguides, i volia

ofegar la general protesta de la gent honrada pels incalificables atropells de que foren objecte persones honorables; però també sabíem que les fastigoses, les indignes maniobres dels que pretenien, a tot trànzit, imposar al districte un diputat per a ús del caciquisme més odiós, no reixien, perque sortosament hi restan encara multitud de persones amb prou honorabilitat, amb prou patriotisme, amb un concepte prou clar de la pròpia dignitat per a no vendre's miserablement als farsants, als traïdors, als vividors que tenen la boja pretensió d'erigir-se en senyors feudals del districte, en amos absoluts de tot i de tothom.

Creiem que les eleccions del passat diumenge haurà servit de profitosa lliçó al inexpert senyor Umbert, qui haurà comprès com es fatal l'ombra dels qui el conqueriren per a candidat. Amb tan males companyies mai, llealment i noble no guanyarà, qui s'hi entrefingui, la voluntat del poble, cansat i fastiguejat del execrable procedir que és norma del torrisme.

Durant tota la campanya electoral, a nosaltres no'ns ha mogut cap sentiment d'animadversió personal contra el senyor Umbert i políticament no l'havíem conegut fins ara — que ens cal confessar la mala impressió que ens ha produït— però havíem de combatre, per patriotisme, per amor a la comarca, per esperit de ciutadania, la seva candidatura. Es molt de plànyer que a aquestes altures hi hagi catalans que per una mígrada vanitat — és el menys que podem dir — es prestin a fer el joc als enemics de Catalunya, a anar contra els veritables interessos de la seva terra, entregant-se al caciquisme més odiós que pretén amb tota llei de males arts— i sovint amb fins inconfessables — desnaturalitzar els sentiments patriòtics dels bons catalans, en benefici de quatre vius menyspreables.

El senyor Umbert s'equivocà lamentablement al incorporar-se, en un moment d'ofuscació, a la coalició caciquista que'l proclamà candidat, veient en ell, tal vegada, sols la folgada posició

de que gaudeix qui li consent, pel que s'ha vist, atendre amb malaguanyada llarguesa les despeses d'una campanya electoral que deu esser molt costosa quan no comptant-se amb l'espontània adhesió dels electors, vol guanyar-se a totes passades pels procediments que han estat la principal arma de combat del cadiquisme torrista en les darreres eleccions.

Celebrariem, en interès del propi senyor Umberto, que'l resultat de les eleccions del diumenge li fes obrir els ulls a la realitat. Potser els seus ideals polítics — si és que'n té — no encaixen ben just amb la camaleònica i canallesca política torrista, però és evident que mentres s'el vegi rodejat, protegit, embarcat pel torrisme, mai no serà ben vist pel districte.

Si persisteix en l'erro que l'ha menat a la derrota, pitjor per a ell. Si s'identifica amb la perversa política del grup torrista, s'haurà ben meregut el menyspreu dels ciutadans honrats. Y si s'hi entrega de bona fè — que fora el comble de l'inconciència — després de la *primada* amb que l'han obsequiat, li augurarem que'n serà una víctima.

L'enterro interromput

(Històric)

EL palau de la democràcia està regiament enllumenat. Tot son cants, picament de mans; drincat de vasos i copes rublertes d'exquisit vi, que, com la victòria amb que confian, ja paladejan; tot es alegria, bullici i rialles estridents. Una gentada immensa acull el saló que, amb un lletrero de *Oficinas Electorales*, guarda tots els capdals per a la compra de vots, plans de rodes i totes les artimanyes per a guanyar, encar que'l districte no vulgui que governi gent tant nefasta per a nostre poble, com tampoc jamai pot veurer amb bons ulls al candidat per ells patrocinat, preveient per endavant

cas que surtís, una actuació tan o més desastrosa que sos amics i aconselladors.

En aquest moment arriben notícies d'un dels pobles comarcans; sapigut el resultat tothom crida plè d'entusiasme, no propi, sino l'entusiasme del vi; aplaudiments xardorosos. A fora se sent el pistonetg d'un *auto* que ve de fer rodes i escampar diners a canvi de vots; saltan a terra sos *flamants* viatjers, entrant trionfalment al palau democràtic, amb un certificat d'escrutini, cridant desaforadament amb veu ronca i aiguardentosa: «¡Lligé a l'aigua!» Avalanxa humana vers els hèroes d'aital notícia, demanant-los-hi detalls, genticulant renecs, llensant fenomenals sospirs de satisfacció.

En mitg l'entusiasme començan a fer pintar pissarres, amb lletres ben grosses i llegibles, amb el títol de «¡Lligé a l'aigua!», per a posar als balcons.

Tal com el «Mefistófeles» apareix en escena a la òpera «Faust», en mitg d'una gran fumareda qu'entra pels portals i finestres, precedit d'un gran terratrèmol, fa aparició, com per encant, l'*Óliva*, amb una maleta plena de diners, la millor arma per a fer vots, dibujant-se en sos llavis la rialleta sarcàstica, prelude d'un proper enterro; amb misteri s'apropa als *leaders* mangonejadors de les cireres, ells li diuen quelcom a l'orella; deixa la maleta apressuradament, encar que amb molta recança, perque de tant portarla ja li ha agafat carinyo, i a correuita, atropellant als pacífics vianants, arriba a casa seva, agafa una caixa de morts i se l'emporta cap al palau, perque segons li han dit els capitostos i com ell també creu, i està fermament convenusit, tindrà que fer l'enterro d'en Lligé, un enterro de primera classe, amb cotxe de luxe, amb l'orquestra «La Municipal» i fins amb un regitzell de ploraneres.

Tots els treballs per l'enterro anavan avant, cada un ja estava possessionat del paper corresponent per a representar la farsa d'escarni i ul-

tratge a la derrota dels vers ideals, que valent-se de totes les males arts havien ells guanyat; ja l'orquestra «La Municipal» afinava els acorts desharmoniosos de la marxa fúnebre que devia fer sentir pels carrers de nostra vila; ja'l *vell vert* de la *família liliput* devia preparar sa *musa infecunda* reproduint l'auca del difunt, com per a cantar les lloances de son preclar diputat, quan... ¡oh desdixat!, els surtí la criada responzona, repercutint com un eco per tots els àmbits de nostra vila la gloriosa victòria de la nostra candidatura.

¡Podeu contar quina desmoralització hi hagué a les files del palau demòcrata! ¡Quina no fou sa sorpresa al veurer que'l mort s'aixecava de la caixa, amb sa figura imponent, amenaçant, desarmant-los, reduint sos exèrcits disciplinats a vergonyant desfeta! ¡Amb quina pressa no plegaren els instruments «La Municipal»! ¡Quina desilusió per la *família liliput*, al veurer que el seu cap i amo no podria lluir ses habilitats insensant a son derrotat candidat! ¡Com passaria per tots els rostres els colors del arc de Sant Martí, sobretot els que, diguent-se homes concients de

— Joanet, ja t'en pots entornar tú i el bagul. Ves!, ves!, treu-lo depressa; ni mai que l'haguessis dut.

— ¡Ai Senyor!, potser el tenir-lo aquí ens ha fet perdre.

— També podria ser... No n'hi havia prou amb la teva mala estrugància, que encara ens has hagut de dur un bagul. ¡Treu-lo, treu-lo!...

— Ja'l treuré quant sigui fosc pel carrer Nou.

sos ideals, republicans del any 63, es veien obligats a votar un monàrquic, per el sol fet de que'l peix els manava que així ho havien de fer.

Ja'm sembla veurer com l'Óliva agafa la caixa mortuòria sota l'aixella, anar-se'n cap a Sant Feliu per quan arribés allí el leader derrotat amb tota legalitat, encaixar-lo i fer-li, no un enterro de primera com volien fer al digne leader nostre, sinó un enterro per la mort de Déu, malgrat totes les seves riqueses.

La befa no l'han poguda fer ni la podran fer, perquè'ls dignes electors del districte de Granollers-Badalona son concients i saben que la nostra candidatura està basada en un ideal polític, no essent capàs ningú de fer renegar de sos ideals, arraigats des de l'infància; no com ells que no's miran gens en canviar d'ideals, amb la mateixa facilitat que's canvien el trajo.

Recordo molt bé les paraules dites amb molt acert pel nostre company de Badalona senyor Isern, que digué que'l senyor Umbert, a les eleccions passades, feia com el camaleó, que canvia de color segons el fondo on està colocat.

E. G.

CONVERSA SETMANAL

¡HOLA, Nasí! Ja estás ben reposat?

— Si. Gracies a Déu, senyor Gregori; que cap al últim ens han fet correr de debó.

— ¡Peró hem guanyat, Nasí!

— Aixó sí, una mica justet, però hem guanyat.

— No tant justet, Nasí; hem guanyat de prop de tres cents vots.

— Però abans guanyavem de mil i de mil cinc cents.

— ¡I a qué calcules que's deu aquesta baixa?

— ¡Qué's pot parlar clar?

— Si, home, digues lo que't sembla.

— Després no'm renyi...

— Digues, home.

— A diferentes causes. La primera a que, avesats a guanyar, ens havem dormit sobre'ls llaurers, no havem cultivat el districte, i els altres, en Torras, s'en ha aprofitat.

— En aixó tens raó, Nasí; ja saps que ho havem dit moltes vegades a qui debiam dir-ho, i no havem sigut escoltats.

— Per aixó no ho sento tant. Veient-ho potser serà per més bé. i s'hi posará remei.

— Déu ho fassi. ¡I qué més?

— A la nostra actuació local. Aquí tots sembla que siguem morts; a n'en Torras no s'el combat com se deuria, aquí hi falta energia, aquí, en lloc de combatre'l, sembla que's fugi sempre.

— Et referirás al Ajuntament.

— Em refereixo al Ajuntament, al Casino, a l'Unió; em refereixo a tot arreu, perquè no he vist mai que fugint es guanyin batalles.

— També tens raó, Nasí, i ja saps que també ho havem dit diferentes voltes.

— Però com que qui ho havia de fer, qui havia d'anar al davant es el primer que...

— Prou, Nasí, prou d'aquest coll. Ja procurarem que s'arregli tot aixó.

— Bueno, ja callo; ¡i si no logrem que s'arregli?

— Llavors nasaltres plegarem.

— I que s'arreglin ells.

— ¡I qué més, qué més Nasí?

— A alguns senyors que's deien amics nostres i que s'han deixat convencer amb raons per a ells molt convincents, a quals senyors, jo, si'm deixaven, posaria de cos present.

— No t'emboliquis, Nasí, tira endavant.

— Veu, senyor Gregori, ja'l crec, però'm carrega molt que no's parli clar, ben clar. ¡

sap el meu lema: al pá, pá, i al ví, ví, jo no'n se de dir les coses a mitjes.

— Be, home, no t'exaltis; ja vindrà l'hora.

— Potser serà tart.

— Passa endavant, Nasi, que més tens que dir?

— Lo d'aquells tres senyors rectors que l'un per campanes, l'altre per uns quants mils duros i l'altre per unes quantes mils pessetes, convertiren, segons de públic se diu, l'Església en míting electoral.

— Nasi, Nasi; mira el que dius, que aixó és molt greu.

— Greu o no greu, és així; al menys tothom ho diu i tothom ho pregona.

— Be, be, deixem'ho are; ja'n parlarem un altre dia d'aquestos senyors tan despreocupats i que fan política d'aquesta manera.

— *Bueno*, ja callo. ¿I d'aquell senyor aspirant a *Baró* i que parla amb en *Cambó* (?) tampoc s'en pot parlar?

— ¿Vols dir el de la Torre de Marata? Are no.

— Així no's podrà parlar de res.

— No vagis tan depressa, ja'n parlarem més tart. are encare es calent tot aixó i convé deixar ho refredar.

— Mal sistema, senyor Gregori, mal sistema; jo penso al revés; jo penso que quan es calent se pela.

— Be, home, calma, calma; ¿no recordes aquell refrá castellá que diu: *A cada puercó le llega su San Martín?*

— Si, però tot está en sapiguer trobar quin dia es Sant Martí.

— També te'ns raó. ¡Caram de Nasi, si't deixave'n fer!..

— Faria'l que podria. Miri, ells ja tenien preparat un bagul de mort per a fer nos l'enterró i no esperaban pas el dia de Sant Martí.

— Ja ho sé, però també se l'han tingut de entornar cap a cal *Drapairet*.

— ¿No tens res més a dir, que avui sembla que vens *disparat*?

— Si senyor, moltes coses tindria que dir. Tindria que dir que molts dels nostres no'ns ajudaren, que altres ens enganyaren perque'l *calé* agrada a molta gent, i que si no's procura actuar més de ferm, fent agafar génit i energia qui no'n te, sino's procura cultivar els amics i convencer als enemics i ensenyar les dents als traidors no se on anirem a parar.

— És a dir que tu entens que hi ha d'haver un canvi radical en el modo d'actuar que actualment tenim.

— Imprescindible, senyor Gregori, perque aixó de callar sempre i de no fer mai res, no porta enlloc. Ja sap que n'hem parlat diferents voltes.

— I jo hi he estat conforme. No t'apuris, ja ho procurarem, ja ho procurarem.

— No hi tinc gaire confiança, sempre es diu i mai se fá.

— Ja ho veurás.

— Jo, senyor Gregori, soc clar, no he cregut mai que fugint es guanyin batalles, com ja li he dit, i fins avui hem fugit sempre.

— Ja no fugirem d'aquí endavant, ja ho veurás. Però jo tampoc estic a que's degui tot a n'aixó; si no haguessin corregut tants i tants diners molts no s'haurien girat.

— ¿I quina confiança vol tenir en gent que's giran per els quartos?

— Cap, Nasi, cap, en aixó tens raó.

— Doncs si aquestos sapiguessin que després els despreciarem, potser foren menos. Per aixó jo crec que fins que s'actui de ferm, i al amic se'l tingui per amic i se li tracti coma mic i al enemic com a enemic se'l combati sempre noblement i lleal, però al traidor no se li tingui compassió, despreciant-lo i acorralant-lo, no farem res

— Si home, ja's farà, ja ho veurás.

— Dispensi senyor Gregori, que'l contra-

digui, però no ho crec, ni vosté tampoc; per aixó hauriem de canviar el modo de ser d'al-gú i aixó es impossible, completament impossi-ble.

— Tots se farà.

— Déu ho fassi, com a dit vosté; però cregui que si no's treballa no's fa feina

— Ja en farem.

— Si els quins volen esser caps no's posen davant i no donen la cara, si no's posen al lloc del perill els quins els toca posar-s'hi, si en lloc de no fer res no's trevalla, si en lloc de callar no's parla clar, sino s'actua amb dalit, braó i fermesa...

— Prou, home, prou; ja ho veurás com ho farem.

— Torno a dir ¡Déu ho fassi!, senyor Gre-gori.

— No siguis tant desconfiat...

— *Bueno*, millor, ja ho veurem.

— Si home, si, el temps ho dirá.

— Doncs deixem ho *al tiempo, al tiempo* com diu en Castellet.

Per trasllat
MARCH.

Propòsit d'una asquerosa befa

SEGONS rumors que han anat creixent i que ja's donan com a cosa certa per tota la vila, en Joan Comas (a) Drapairet, sortí el dilluns a la nit per radera «L'Unió Liberal» portant un bagul de mort. Es diu que l'havia portat a n'aquella casa per si hagués guanyat el seu candidat senyor Umbert, simular per els carrers de Granollers, amb profussió d'atxes i fins amb música, l'enterro del candidat senyor Liigé.

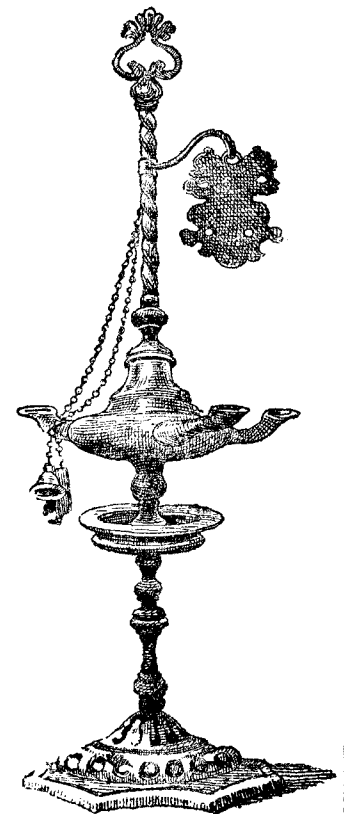
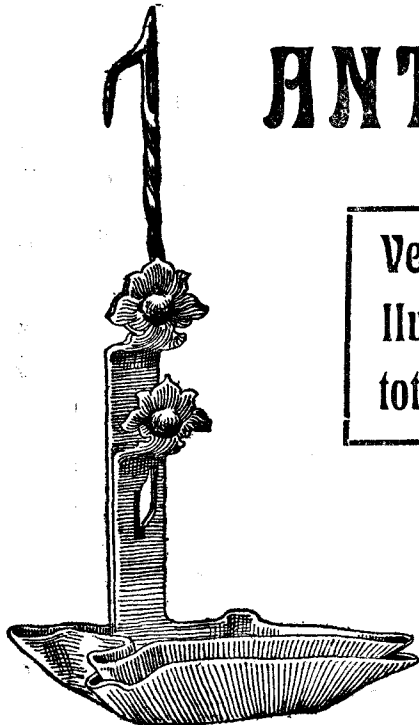
De haver-ho pogut portar a cap hauria sigut una asquerosa i repugnant befa, pròpia sols d'homes incivilitzats o mancats de cervell.

Renunciem a fer-hi més comentaris.

Tip. de J. Joseph, Granollers. Tèlf 101

ART ■ I ■ CULTURA ANTIGUITATS

Venda, compra de llums
llumaneres antigues i
tota classe d'antiguitats

Per a encàrrecs a Granollers
:: FONDA D'EUROPA ::

SABONS

B A R A N G E

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

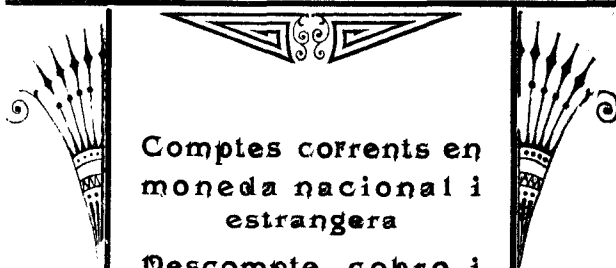
FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 - Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en moneda nacional i estrangera

Descompte, cobro i negociació de lletres sobre totes les places d'Espanya i de l'estranger

Préstams sobre valors

Obertura de comptes de crèdit amb garantia de valors de cotització corrent

Compra-venda en les Borses d'Espanya de tota classe de fons públics i valors industrials

Negociació, cobro i descompte de cupons i títols amortitzats

Admissió de dipòsits en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats per a la compra-venda de mercaderies

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: ::

Carrer Major, 75

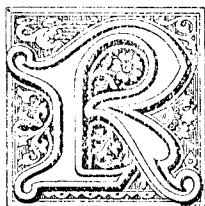
MONTCADA

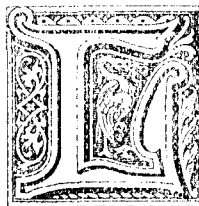
Cristalleria
Porcelana i
Floça ♦♦♦♦♦

RAMON VILLEGÉ

de

Ramon

Villegé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1284

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :-: TELÉFON 118 :-: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

